

Het Koertjeboek

Het Koertjeboek

Opgedragen aan Ada Jongkamp

Neeltje Reijnders

Tekst en illustraties Neeltje Reijnders
Vormgeving Emma van Bortel
Copyright 2024
ISBN 9789465018126

Eerste druk

- Maak kennis met Koertje...en Daatje 6
1. Koertje en Wilmot de uil 10
 2. Koertje en Bleu de olifant 14
 3. Koertje en de bergen 18
 4. Kijk uit voor oude Spaanse dames en hun huisdier! 23
 5. Koertje en Groene Jan 31
 6. Koertje en schilder Ernst aan het Oranjekanaal 34
 7. Koertje op de fiets 40
 8. Koertje en Daatje op Joey's verjaardag 44
 9. Daatje wil er wel parfum van 50
 10. Koertje en de Mierenkerk 56
 11. Mayday, mayday, mayday! 63
 12. Koertje en Daatje zien de maan 68
 13. Koertje en de (water!)draak 71
 14. Alfons vindt zijn parel terug 76
 15. Gedicht Koertje en Daatje op de Noordpool 81
 16. Koertje en Daatje varen zo hard ze kunnen 84
 17. Afscheid van Koertje 88

Maak kennis met Koertje... en Daatje!

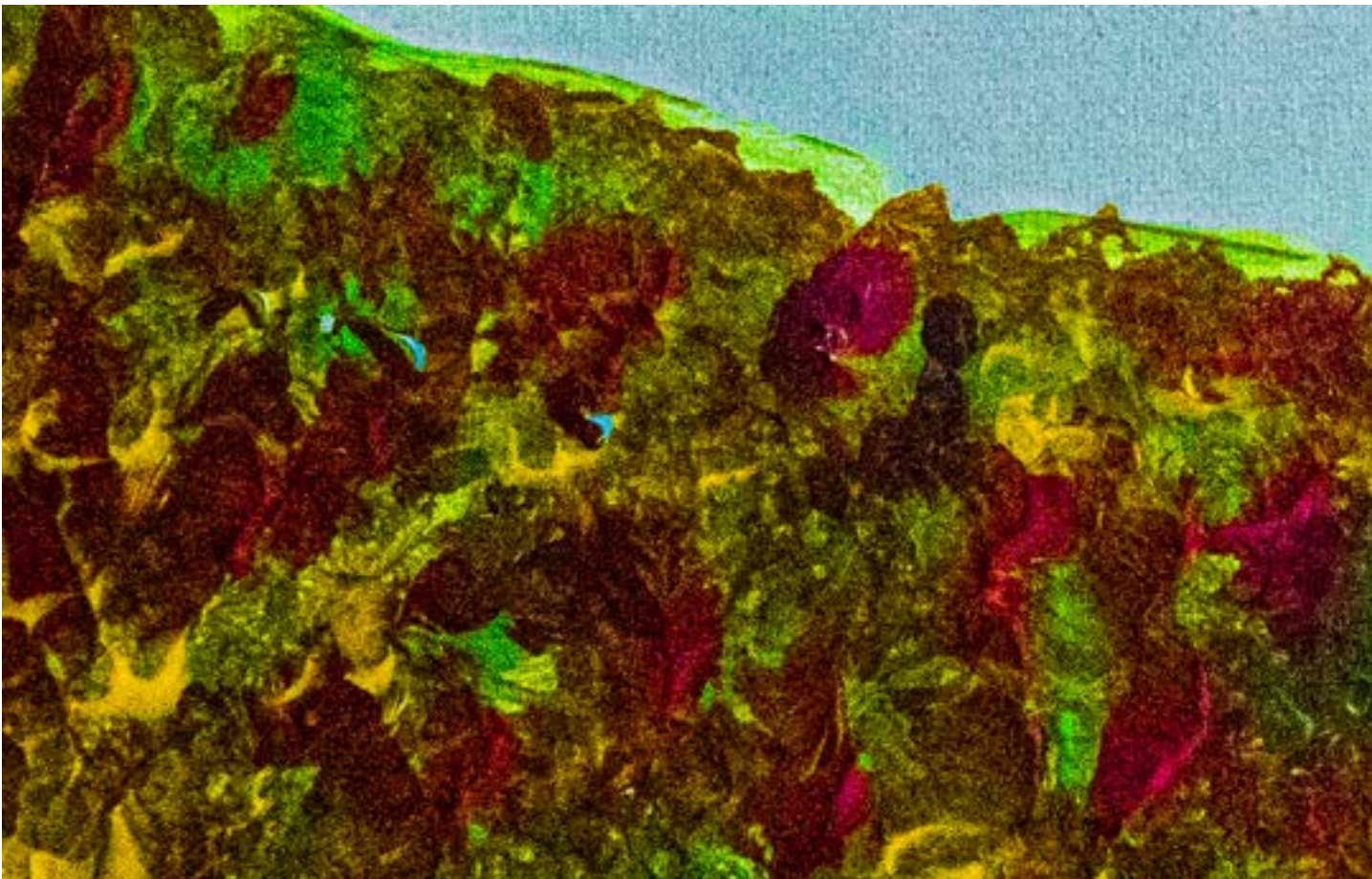
Midden in de winter, in januari 2021, schilderde en schreef ik het eerste verhaaltje van Koertje. Op een zondag, toen het gesneeuwd had, kwam Koertje zich voorstellen. Ik had niet eens een fatsoenlijk doek in huis om haar op te schilderen. Alle winkels waren dicht vanwege de coronapandemie. Verf had ik wel.

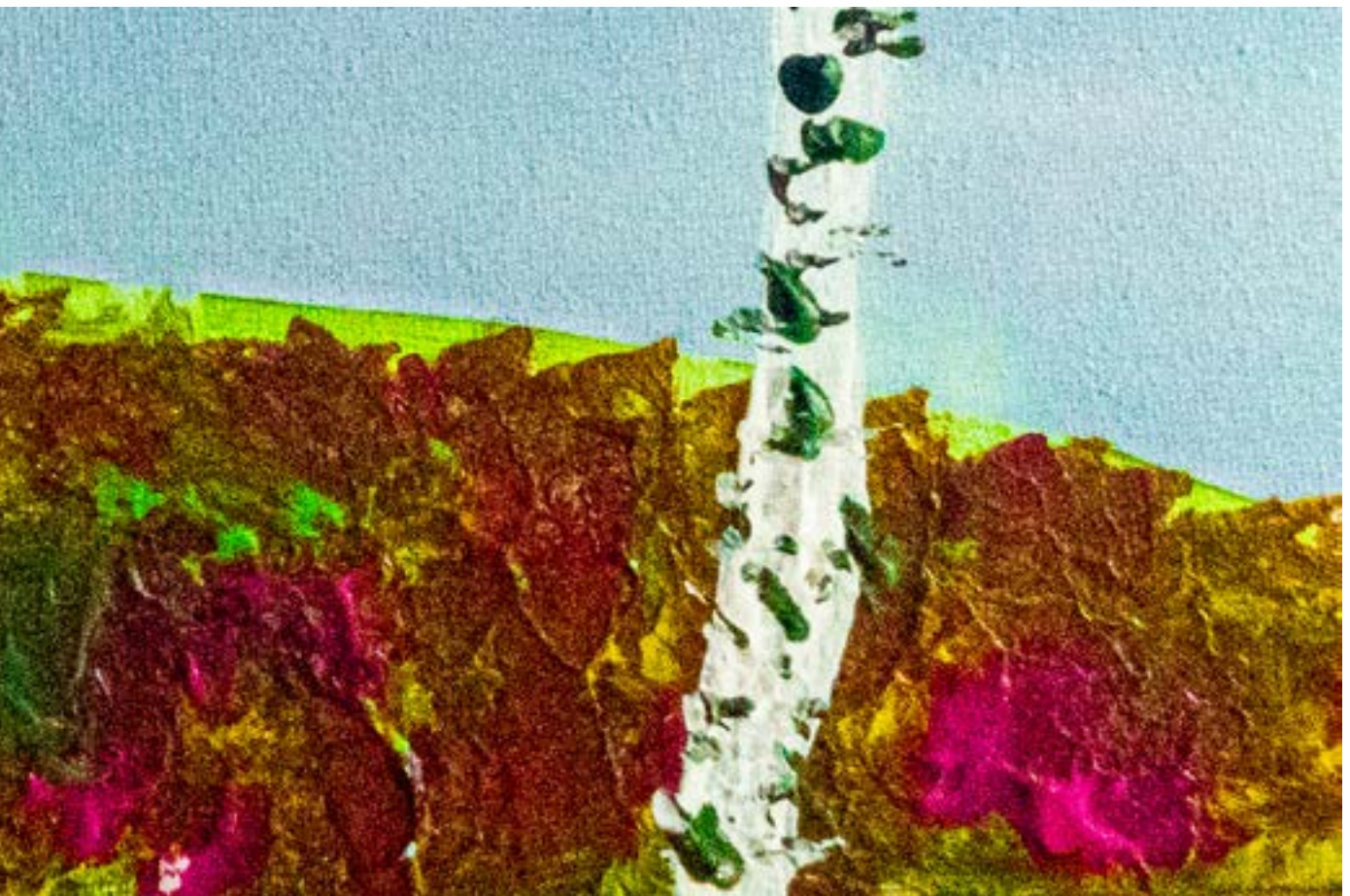
Dus schilderde ik haar eerste ontmoeting, die met Wilmot de uil, op een stuk karton. Onder mijn penseel ontstond ze met haar rode petje en haar grijsgroene jas. Toen al had ze zoveel vragen en wilde ze graag over God doorpraten. Als Koertje het té moeilijk maakt, staat er uitleg aan het eind van het verhaaltje.

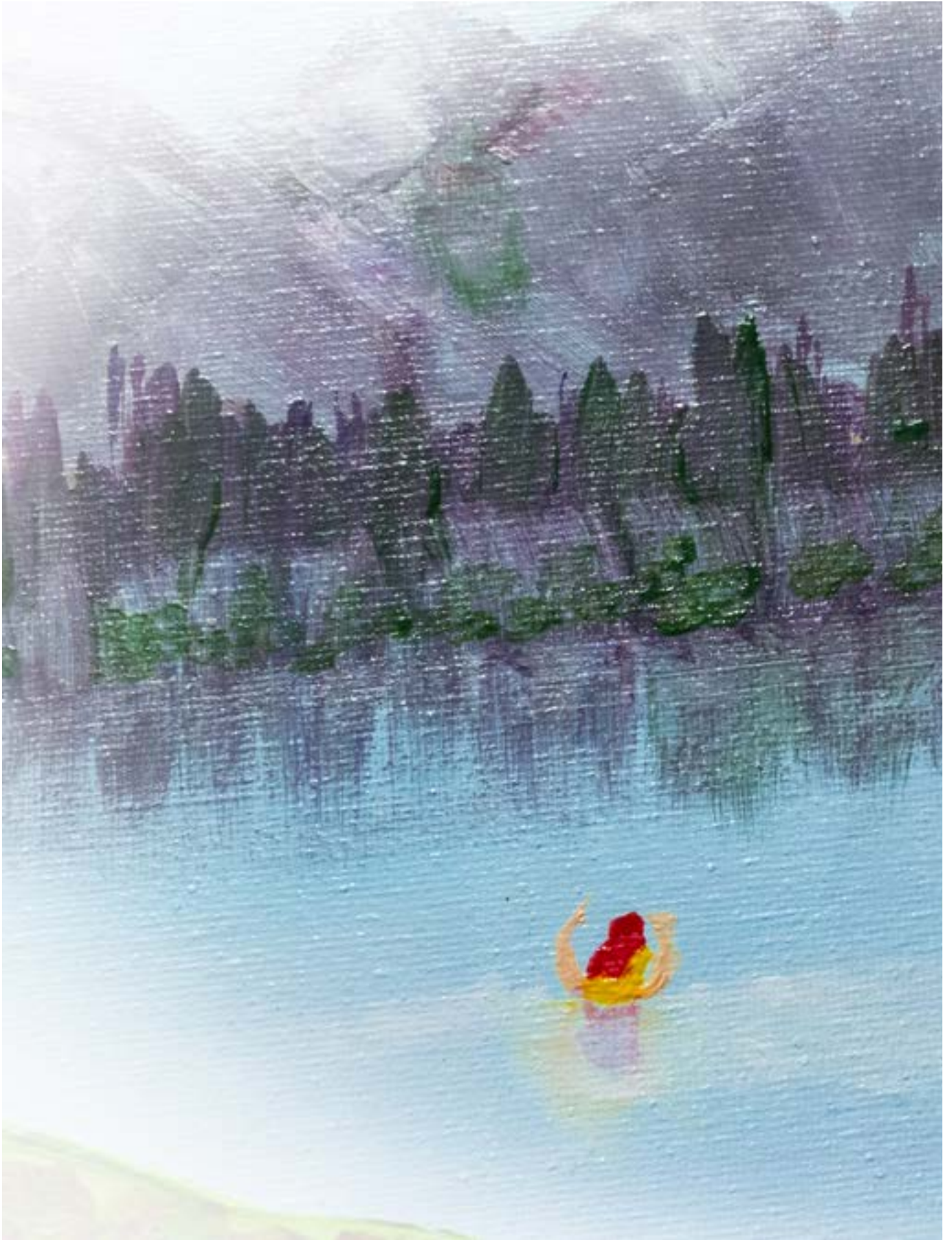
Koertje laat zich door het leven verrassen. Elke ontmoeting is er één. En dat is waar het haar om gaat. Ze verlangt altijd naar de lente en vooral naar de zomer. Ze houdt van de zon. Ze is vaak op en in het water, omdat ze, zoals ze zelf zegt, daar goed kan nadenken.

Drie jaar lang was ze een regelmatige gast en haar bezoeken waren altijd welkom. Ook haar vriendin, Daatje, diende zich aan. Koertje en Daatje lijken niets op elkaar. Maar dat heb je vaak met echt goede vriendinnen. Hoe kunnen die twee ook zonder de ander?

Je ziet ze op het plaatje fijn samen zwemmen. Koertje vraagt zich af waarom ze boven water veel zwaarder is dan onder water. En zo springt ze omhoog en dan duikt ze weer onder. Maar toch blijft ze dezelfde Koertje. En daar is in ieder geval Daatje heel blij om. Heel veel leesplezier gewenst voor jou!

1. Koertje en Wilmot de uil

“Hee, Wilmot! Word eens wakker!” Koertje in haar warme jas en groene laarzen, was het bos in gegaan. Om met Wilmot te praten. En om te kijken hoe het met hem ging. Nu riep ze hem. Wilmot deed eerst één uilenoog open. En toen nog één. Hij keek wat suffig naar beneden.

“Gaat het goed met je, Wilmot?” vroeg Koertje.” Nee!” zei Wilmot zuchtend. “Wat scheelt er dan aan?” vroeg Koertje. “Ik denk aan vroeger,” zei Wilmot. “Toen ik nog een uilskuiken was. Niet slim. Maar wel jong. Ik had mijn leven nog voor mij. Nu ben ik oud en moe. En er ligt weer sneeuw. Dat betekent dat het al weer winter is. Nu al weer. De muizen lachen me in hun hollen uit. Ik ben niet meer zo snel als ik was, weet je. En mijn ogen worden ook minder.”

Koertje lachte naar hem. En ze zei: “Je bent ook wel een piekeraar zeg!” “Hmm, ja,” zei Wilmot. “En je bent eigenlijk ook al wel erg oud he?” zei Koertje erbij. “En je wordt grijs. En de vossenfamilie zegt dat je snurkt wanneer je slaapt. Nou, dat zal dan wel onze laatste ontmoeting zijn zeker?” zei Koertje.

“Heee, wat krijgen we nou?” riep Wilmot die opeens helemaal wakker was. “Zo oud ben ik nou ook weer niet!” Koertje lachte. “Hahahah dat weet ik wel joh. Maar ik wilde je even plagen en je laten nadenken!” “Hmfgr, dat is je dan gelukt,” mopperde Wilmot. Het was even stil tussen hen.

